

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/366/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511217837
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7511217837.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu G. E. K., s.r.o., S. X, C., IČO: 35 724 803, zast. Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. N. N. a 2. Z. A. N., obaja trvale bytom A. R. XXXX/XX, E., korešpondenčná adresa: X. XX/A, E. - E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: T. H. X. X. K. D., H.. F. X, S., IČO: 42 176 778, zast. JUD. Ambrózom Motykom, advokátom AK, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 2.603,19 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 14C 20/2012-102 z 28.3.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 40,24 €, spočívajúca v trovách právneho zastúpenia a žalobca je povinný ju zaplatiť na účet JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom konanie proti žalovanej v 2. rade zastavil a žalobu zamietol. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. a v 2. rade účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pričom žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu v sume 934,56 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, preto vychádzal z ust. § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 111 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vzhľadom na skutočnosť, že nárok na súde bol žalobcom uplatnený až dňa 25.11.2011, teda po zákonnej trojročnej premlčacej dobe, a keďže žalovaný aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania, súd prihliadol k tejto námietke a nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ žalobca predložil súdu dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku žalovaným v 1. rade, súd mal za to, že táto dohoda nie je platne uzavretá, keďže v konaní nebolo žalobcom preukázané, že ide o individuálne v tomto konkrétnom prípade so žalovaným v 1. rade dojednané ustanovenie a samotná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je vopred žalobcom vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním uvedená aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu, pričom ustanovenie o uznaní vzhľadom na nepreukázanie vedomosti žalovaného v 1. rade, že dlh je premlčaný, je v jeho neprospech a je neprijateľnou podmienkou a ide o nekalú obchodnú praktiku, a keďže neprijateľná podmienka je neplatná uzavrel, že námietka premlčania je dôvodná. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže žalobca v konaní nebol úspešný, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Žalovaní v konaní boli úspešní, ale náhradu trov konania nežiadali priznať preto súd rozhodol, že náhradu trov konania im nepriznáva. Súd, ale priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorého náhrada trov konania pozostáva z trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby (- prevzatie a príprava zastúpenia - 101,25 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ AT), režijný paušál - 7,63 €, - vyjadrenie zo dňa 2.7.2012 -

101,25 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ AT), režijný paušál - 7,63 €, - účasť na pojednávaní OS Košice - okolie dňa 5.9.2012 - 1/4 úkonu - 25,31 € (§ 14 ods. 5 písm. b/ AT), režijný paušál - 7,63 €, - stanovisko zo dňa 13.9.2012 - 101,25 € (§ 14 ods. 1, písm. b/ AT), režijný paušál - 7,63 €, - účasť na pojednávaní dňa 28.3.2013 - 101,25 € (§ 14 ods. 5, písm. b/ AT), režijný paušál - 7,81 €, pričom 1 úkon právnej služby v zmysle § 14 ods. 1 advokátskej tarify činí 101,25 €, režijný paušál za rok 2012 činí 7,63 €, za rok 2013 7,81 €. Taktiež súd priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj cestovné K. - E. a späť (90 km x 2) na pojednávanie OS Košice - okolie motorovým vozidlom R. Q. EČ K.-XXX B. (§ 15 písm. a/ AT), 5.9.2012 (sadzba 0,29 €/km) 0,29 x 180 km - 52,20 €, 28.3.2013 (sadzba 0,29 €/km) 0,29 x 180 km - 52,20 €. Špecifikácia výpočtu cestovného - R. Q.: spotreba paliva: 8,6 litra/100 km (0,086 l/km) cena pohonných hmôt: 5.9.2012 (nákup PHM 4.9.2012) 1,333 €/l x 0,086 = 0,11 €/km + 0,18 €/km sadzba základnej náhrady = 0,29 €/km, 28.3.2013 (nákup PHM 22.3.2013) 1,274 €/l x 0,086 = 0,11 €/km + 0,18 €/km sadzba základnej náhrady = 0,29 €/km, ako aj náhradu za stratu času (NSČ): (§ 17 ods. 1 AT) - 5.9.2012 K. - E. - 8 začatých polhodín 101,68 €, 28.3.2013 K. - E. - 8 začatých polhodín 104,08 €. Odmena advokáta spolu (bez DPH) 778,80 €, DPH 20 % 155,76 €, odmena advokáta spolu (s DPH) 934,56 €) a uložil žalobcovi povinnosť prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p..

Rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 70,12 € s DPH pozostávajúcej z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 60,75 € s DPH a režijného paušálu vo výške 9,37 € s DPH (podanie odvolania). Nesúhlasil s rozhodnutím, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania a bol toho názoru, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, a trovy právneho zastúpenia vynaložené vedľajším účastníkom neboli nutné, účelné a hospodárne. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže právne zastúpiť sa mohol sám žalovaný. V danom prípade je podľa názoru žalobcu právne zastúpenie vedľajšieho účastníka konania nadbytočné, neúčelové a nehospodárne a jeho právnym zastúpením dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Taktiež uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov konania za vyjadrenia zo dňa 2.7.2012, 13.9.2012 a za účasť na pojednávaní dňa 5.9.2012 a dňa 13.9.2012, pričom zastával názor, že vyjadrenia, či už písomné, alebo ústne podané vedľajším účastníkom sú obsahovo zásadne podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavky účelnosti. Súd vôbec nezohľadnil skutočnosť, že pojednávanie dňa 5.9.2012 bolo odročené nie zavinením žalobcu, ale z dôvodu nesplnenia procesných podmienok, teda nejde o úkon, ktorý by žalobca sám zaviniel, a za ktoré by mal „nieť zodpovednosť“ v podobe náhrady trov konania vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník by mal z podstaty svojej existencie sa snažiť o čo najhospodárnejšie vedenie konania, a to aj s ohľadom na vznik nákladov spojených s cestovaním a stratou času, a preto zastával názor, že právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka nič nebránilo zvoliť si substitučného právneho zástupcu z obvodu sídla súdu, resp. aspoň advokáta so sídlom v kratšej vzdialenosti od sídla súdu. Citoval rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co 141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co 35/2012 ako aj ďalšie.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že práve v dôsledku ním poskytnutej kvalifikovanej obrany a vznesenej námietky premlčania bol žalovaný v konaní úspešný. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval príslušné právne normy a trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené trovy, lebo každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva právnomu zástupcovi mimo mesta alebo obce, kde účastník býva. K námietkam žalobcu poukázal na zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a rozsudok Súdneho dvora EÚ C 279/09 z 22.12.2010 vo veci M. proti K. Q. H.. O odôvodnenosti priznania náhrady trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré bolo s účinnosťou od 1.1.2012 doplnené zákonom č. 332/2011 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám

v materiálnej núdzi (citoval dôvodovú správu k zák. č. 332/2011 Z.z.) na znenie, podľa ktorého trovami konania o.i. je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Citoval rozhodnutia Krajského súdu v Trnave z 30.5.2013 č.k. 10Co 145/2012-80, Krajského súdu v Košiciach z 31.7.2012 č.k. 9Co 104/2012-84, Krajského súdu v Prešove z 31.10.2012 č.k. 20Co 185/2012-94 atď. s poukazom aj na čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/2013-EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ, pričom poukazoval aj na stovku citovaných aktuálnych rozhodnutí krajských súdov. Vzhľadom na uvedené navrhoval rozsudok v napadnutom výroku potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,13 € vrátane paušálnej náhrady hotových výdavkov a náhrady DPH za vyjadrenie k odvolaniu.

Žalovaní v 1. a v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že úspech v konaní dosiahli s pomocou vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu, pričom boli priebežne informovaní aj o všetkých krokoch vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykonával na ich podporu. Vedľajší účastník, jeho právny zástupca, sa opakovane zúčastnil aj pojednávania na okresnom súde, mali možnosť sa s ním stretnúť aj pred pojednávaním, ale aj po pojednávaní, konzultovať spoločný postup, preto považovali za spravodlivé, aby súd zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a stotožnil sa so správnymi dôvodmi rozhodnutia o trovách konania, preto rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Súd prvého stupňa o náhrade trov konania v prejednávanej veci správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré správne aplikoval na daný prípad. Skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v odvolaní neodôvodňujú iné rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na rozhodovanie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom neprichádzala do úvahy, a to ani z dôvodov, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní. Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Takéto okolnosti v posudzovanej veci nie sú dané. Vedľajší účastník ako občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má legitímne právo na náhradu trov v konaní, v ktorom poskytoval ochranu práv spotrebiteľovi, čo sa týka aj trov, ktoré mu vznikli z titulu jeho právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia v zásade sa považujú za účelne vynaložené trovy v súdnom konaní. Preto pokiaľ súd prvého stupňa v danom prípade priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, postupoval správne a správne ustálil aj výšku náhrady trov, keďže úkony poskytnutej právnej služby boli vykonané účelne, a teda v príčinnej súvislosti s potrebou ochrany práv žalovaného spotrebiteľa a v jeho záujme, a to aj čo sa týka priznanej náhrady trov konania za vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 2.7.2012, zo dňa 13.9.2012, nakoľko nie sú identické, ako aj za účasť na pojednávaní dňa 5.9.2012 a dňa 28.3.2013 (nie 13.9.2012 ako to uvádza žalobca v odvolaní), nakoľko aj v danom prípade ide taktiež o účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka v súdnom konaní. Ďalšia skutočnosť namietaná žalobcom v podanom odvolaní, že právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka nič nebránilo zvoliť si substitučného právneho zástupcu z obvodu sídla súdu, resp. aspoň advokáta so sídlom v kratšej vzdialenosti od sídla súdu a tým znížiť vznik neefektívnych nákladov, a to aj s ohľadom na vznik nákladov spojených s cestovaním a stratou času odvolací súd udáva, že námietka žalobcu týkajúca sa priznanej náhrady trov konania spojených s cestovným a so stratou času vedľajšieho účastníka prostredníctvom jeho právneho zástupcu, právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka nič nebránilo sa zúčastniť pojednávania, nakoľko on ako právny zástupca, ktorého si zvolil vedľajší účastník na zastupovanie v tomto konaní háji a zastupuje záujmy vedľajšieho účastníka v tomto konaní, a teda mu zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť zvoliť si substitučného právneho zástupcu z obvodu sídla súdu, resp. aspoň advokáta so sídlom v kratšej vzdialenosti od sídla súdu, nakoľko práve zvolený právny zástupca je oprávnený v zmysle udeleného plnomocenstva zastupovať vedľajšieho účastníka v tomto konaní. Odvolací súd udáva, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval príslušné právne normy a trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené trovy, lebo každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že

voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva právnomu zástupcovi mimo mesta alebo obce, kde účastník býva.

Z uvedených dôvodov bol rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdený.

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada uplatnených trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - podané vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), a to vo výške 25,72 € a k tomu režijný paušál 7,81 €. Zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platcom DPH, preto mu bola priznaná aj 20 % DPH, t.j. 6,70 €, spolu náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 40,24 €. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže aj vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti napadnutému rozsudku. Predmetom odvolacieho konania boli len trovy konania priznané súdom vo výške 934,56 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 cit. vyhl.). Odmena však patrí iba vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny čo nie je 50,63 €, ale 25,72 €, v súlade s § 13a ods. 2 písm. b/ cit. vyhl. Žalobca, ktorý podal odvolanie proti rozsudku ale úspech v konaní nemal a tak nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.